

Fakirliğin faziletleri

Ömer Öcalan: “Eski âlimler ‘El fakru fahrî’ demişler ve fakirliği övünç kaynağı saymışlar. Fakirlik nasıl, ne zaman ve kime karşı övünç kaynağıdır? Hâlbuki bazen isyan ettiriyor.”

FAKİRLİK BİR İBADET DİLİDİR

İnsan Allah’a karşı hep fakirdir.

Fakirliğini yalnız Allah’a karşı bilen insan, bunu ibadet diline çevirir. Dergâh-ı İlâhîde, kendi kusurunu, acz ve fakrını görür; kemâl-i rububiyetin, kudret-i Samedaniyenin ve rahmet-i İlâhiyenin önünde hayret ve muhabbetle secde eder.

Kur’ân, “Allah zengindir; siz fakirsiniz” 1 buyuruyor.

Allah’ın takdir buyurduğu ve güzel gördüğü bir sıfat bizim için lütuftur; fahr ve kıvanç kaynağıdır.

AMAN DİKKAT!

Fakat insan, insanlara ve mahlûkata karşı fakirliğini gösteremez. İnsanın Allah’a karşı fakir olduğunu bilmesi fazilet; insanlara ve mahlûkata karşı ise müstağnî (fakirliğini hissettirmeyen, zengin duruşlu) ve tok gönüllü olması fazilettir. Acizlik de fakirlik gibidir.

İnsan Allah’ın önünde aciz durumda bulunursa fazilet; kulların önünde aciz duruma düşerse rezilettir (kötü huydur).

Bediüzzaman’ın ifadesiyle, Allah’a karşı bilinen acizlik ve fakirlik, Allah’ın ikramının ve ihsanının bize ulaşması için bir şefaathçi hükmünde olur.²

Keza Allah’a karşı bilinen acizlik, zafiyet ve fakirlik Allah’ın kudretine, kuvvetine, zenginliğine ve rahmetine tam bir ayinedarlıktır.

Gecenin zifiri karanlığı nasıl en küçük bir kıvılcımı dahi gösteriyorsa, insan Allah’a karşı kendini ne denli fakir bilirse o denli Allah’ın rahmetine, kudretine, kuvvetine, şefkatine, gınasına ve zenginliğine mazhar olur.

Said Nursî Hazretleri der ki: İnsan, “nihayetsiz fakrında, nihayetsiz hâcâtı içinde,

nihayetsiz maksatlara karşı bir nokta-i istimdat aramaya mecbur olduğundan; vicdan, daima o noktadan bir Ganî-i Rahîm'in dergâhına dayanır, duâ ile el açar." 3

FAKİRLİĞİN FAZİLETLERİ

Fakirliği övünç kaynağı kılan diğer sebepler de, isyan olmamak şartıyla fakirliğin iktisada, şükretmeye, kanaat etmeye, helâl ölçülerde yaşamaya daha elverişli bir tecellî olmasıdır. Fakir tutumludur.

Saçıp savurmaz. İsraftan, savurganlıktan, lüksten, debdebeden, hırstan, kul hakkından uzak yaşar.

Allah'ın nimetlerine karşı hürmetlidir.

Allah'ın verdiği kanaatkârdır.

Sadece Allah'a minnettardır.

Allah'ın rızıklarını ihsan-ı şahane bilir ve Allah'a şükreder.

Yalnızca helâle taliptir. Haramdan kaçır.

Çalışkandır.

Allah'ın Rabliğine razıdır.

Bunlar, fakirliği övünç kaynağı kılan salih amellerdir.

Kur'ân'ın ifadesiyle bakıyat-ı salihattır.⁴

Fakirlik, bakıyat-ı salihat ile övünç kaynağı hâline gelir.

CENNETE GİRENLERİN ÇOĞU FAKİRLERDİR

Böyle fakirlik Resûlullah Efendimizin (asm) şu müjdesine ulaştırır:

"Ben, cennetin kapısında durdum. Gördüm ki, oraya girenlerin çoğunluğu fakirlerdi. Zenginler ise (hesaplarının görülmesi için) cennete girmekten bir müddet alıkonulmuşlardı." 5

Keza Peygamber Efendimiz (asm) bir başka hadislerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Fakirler cennete zenginlerden beş yüz sene evvel girerler." 6

FAKİRLİK SÜNNETTİR

Peygamber Efendimiz (asm) dünyada fakir gibi yaşamış, dünya malına teveccüh göstermemiştir.

Abdullah bin Mes'ûd (ra) anlatıyor:

Resûlullah Efendimiz (asm) bir hasır üzerinde uyumuştı. Mübarek yan tarafı hasır izi olduğu halde uyandı.

Biz:

“Ya Resûlallah, sizin için bir döşek edinseydik!” dedik.

Resul-i Kibriya Efendimiz (asm):

“Dünya ile benim işim yoktur! Ben dünyada ancak bir ağaç altında gölgelenen, sonra ayrılıp giden bir binekli yolcu gibiyim.” buyurdu.⁷

Dipnotlar:

1- Muhammed Sûresi, âyet: 38.

2- Sözler, s. 12.

3- Sözler, s. 627.

4- Meryem Sûresi: 76; Kehf Sûresi: 46.

5- Riyâzü's-Sâlihîn, 258.

6- a.g.e., 485.

7- a.g.e., 484.